

ΕΤΟΣ 66ον

22 Ιουλίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (3399)

ΧΡΙΣΤΟΣ, Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

Προφανώς ὁ ἐντυπωσιακὸς ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων, ποὺ πῆγαν νὰ συναντήσουν τὸν Χριστό, δέν πῆγαν μέ τὴν προσδοκία δωρεάν γεύματος. Ἦ ἀλλήν πείνα τοὺς πῆγαν νὰ χορτάσουν: τὴν πείνα τοὺς γιὰ τὴ γλυκύτερη «ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον» διδασκαλία του. Καὶ ὁ Χριστὸς βλέποντας τὸν διακαή τοὺς πόθο, τοὺς σπλαχνίσθηκε· καὶ πρῶτα θεράπευσε τοὺς ἀρρώστους τοὺς, χωρὶς νὰ ζητήσει ἀλλήν ἐνδειξη ἢ ὁμολογία πίστεως. Ἦ Αραγε, ποιά μεγαλύτερη μαρτυρία πίστεως χρειαζόταν –ἀναρωτιέται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος– ἀπὸ τὸ ὅτι «τὸν ἀναζήτησαν ἀφήνοντας τὰ σπίτια τοὺς καὶ τὰ χωριά τοὺς, περπάτησαν τόσο δρόμο γιὰ νὰ τὸν βροῦν κάνοντας τὸν κύκλιο τῆς λίμνης, καὶ παρέμειναν τόσες ὥρες κοτὰ τοὺς νηστικοὶ ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν πείνα, ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ τοὺς πιέζει;».

Μὴ σταυρώνεις τὰ χέρια!

Ἦ Ὃταν πιά πλησίασε τὸ δειλινό, οἱ μαθητὲς ἔδειξαν καὶ τὴ δική τοὺς εὐσπλαχνία πρὸς τὸ πλῆθος προτρέποντας τὸν Χριστό νὰ τοὺς ἀφήσει νὰ πάνε γιὰ φαγητό. Καὶ ἐκπληκτοὶ ἀκούσαν τὸν Χριστό νὰ τοὺς λέει: «Δέν χρειάζεται νὰ πάνε πουθενά. Δώστε τοὺς ἐσεῖς νὰ φάνε!». Μὲ ἀλλὰ λόγια, ὁ Χριστὸς λέει καὶ σ' ἐκείνους καὶ σέ μᾶς: «Ἀκόμα καὶ στό πιά ἀξεπέραστο πρόβλημα, μὴ βιαστεῖτε νὰ σταυρώσετε τὰ χέρια καὶ νὰ περιμένετε οὐρανοκατέβατες ῥύσεις, ἀλλὰ πρῶτα ἐξαντλήστε τίς δικές σας δυνατότητες, ὅσο μικρές κι ἂν σᾶς φαίνονται. Κι ἐγὼ αὐτὴ τὴν ἐλάχιστη προσφορά σας θὰ τὴν πολλαπλασιάσω, ὅσο δέν φαντάζεσθε».

Ποιὸς πιστεῦε ποτέ ὅτι μέσα στό σκοτάδι τῆς Τουρκοκρατίας θὰ μπορούσαν νὰ ἰδρυθοῦν τόσα σχολεῖα ἀπὸ ἓναν ἀκτῆμονα ἱερομόναχο; Κι ὁμως! Ἦ ἀκτινοβολία τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ὁ φλογερός του λόγος ἔκαναν ἀκόμη καὶ Τούρκους ἀξιωματούχους νὰ προσφέρουν χρήματα γιὰ χριστιανικὰ σχολεῖα. Οἱ ζυμωμένοι μέ τὰ δάκρυα τῶν προσευχῶν του καὶ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κόμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἐχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

τόν ἰδρώτα τῆς ὀδοιπορίας του «ἄρτοι» τῶν λόγων του συνεχίζου καί σήμε-
ρα νά χορταίνου ἀμέτρητα πλήθη πιστῶν.

«Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ»

Ὁ Χριστός δίνει ἀνυπέρβλητη ἀξία ἀκόμα καί στήν πιό μικρή συνεισφορά
μας, καί μάλιστα ὅταν γίνεται μέ πνεῦμα εἰλικρινοῦς ἀγάπης καί θυσίας. Μέ
τέτοιο πνεῦμα καί οἱ μαθητές πρόθυμα προσέφεραν τή δική τους τροφή, προ-
τιμώντας αὐτοί νά μείνου νηστικοί γιά νά χορτάσου ἔστω καί ἐλάχιστους.
Καί ὁ Χριστός, ἔστω κ' ἂν μπορούσε καί τίς πέτρες νά τίς κάνει ψωμί ἢ νά κα-
τεβάσει μάννα ἐξ οὐρανοῦ, προτίμησε τά δικά τους πέντε ψωμιά καί δύο ψά-
ρια· καί ἀφοῦ τά ποηληπλασίασε, τοὺς κάλεσε νά διακονήσου μέ τά δικά
τους χέρια στό μεγάλο θαῦμα. Εἶναι μεγάλη τιμή ἀλλή καί συγχρόνως μεγάλ-
η εὐθύνη, νά μᾶς θέλῃ ὁ Θεός συνεργάτες του στά θαυμαστά του ἔργα.

Ὁ Χριστός μέ τό συγκλονιστικό αὐτό θαῦμα, ἐκτός τοῦ ὅτι δίνει μιὰ ἀκό-
μη τρανή μαρτυρία γιά τή θεότητα του, θέλῃ νά ἐπαιέσει καί νά ἐνθαρρύνει
τόν ζῆλο τοῦ πλήθους πού πῆγε νά τόν ἀκούσει καί ὄλων τῶν «πεινῶντων
καί διψῶντων τήν δικαιοσύνην» του. Τέτοιοι ἄνθρωποι ἐπαληθεύου μέ τόν
πιό ἀναντίρρητο τρόπο τήν ἀπάντησή του στόν πρῶτο πειρασμό τοῦ διαβό-
λου. Ὅταν ὁ διάβολος προκάλεσε τόν Χριστό νά κάνει τίς πέτρες ψωμί γιά
νά ἱκανοποιήσει τήν –μετά τήν τεσσαρακονθήμερη νηστεία– πείνα του, ὁ Χρι-
στός τοῦ ἀπάντησε: «Ὁ ἄνθρωπος δέν ζεῖ μόνο μέ ὑλικό ψωμί, ἀλλή μέ τόν
λόγο τοῦ Θεοῦ».

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, εἶδε ὁ Ἰησοῦς πολὺν κόσμον καὶ τοὺς σπλαγχνίσθηκε καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους. Ὅταν δὲ ἐβράδυνασε, ἦλθαν σ' αὐτόν οἱ μαθηταὶ καὶ τοῦ εἶπαν, “Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καὶ ἡ ὥρα περασμένη· ἄφησε λοιπὸν τὸν κόσμον νὰ πᾶνε εἰς τὰ χωριά καὶ νὰ ἀγοράσουν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς των τρόφιμα”. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Δὲν ἔχουν ἀνάγκην νὰ πᾶνε· δώστε τους σεῖς νὰ φάγουν”. Αὐτοὶ δὲ τοῦ λέγουν, “Δὲν ἔχομεν ἐδῶ παρά πέντε ψωμιά καὶ δύο ψάρια”. Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, “Φέρετέ μου τα ἐδῶ”. Καὶ ἀφοῦ διέταξε τὸν κόσμον νὰ ξαπλώσῃ στοὺς χορτάρια, ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμιά καὶ τὰ δύο ψάρια καὶ ἀφοῦ ὕψωσε τὰ μάτια του εἰς τὸν οὐρανόν, τὰ εὐλόγησε, τὰ ἔκοψε καὶ ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητὰς τὰ ψωμιά, οἱ δὲ μαθηταὶ εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἔφαγον ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν καὶ ἐσῆκωσαν ὅ,τι ἐπερίσσεψε ἀπὸ τὰ κομμάτια, δώδεκα κοφίνα γεμᾶτα. Ἐκεῖνοι δὲ πού ἔφαγαν ἦσαν πέντε χιλιάδες περίπου ἄνδρες ἐκτός των γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν. Καὶ ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητὰς νὰ μπουῦν εἰς τὸ πλοῖάριον καὶ νὰ πᾶνε πρὶν ἀπ' αὐτόν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως οὗτου διαλύσῃ τὸν κόσμον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ὁ κίνδυνος ἄδειας ζωῆς μὲ γεμάτο στομάχι

Στὸ ὑπέροχο ἔργο τοῦ Ντοστογιέφσκι «Ἀδελφοὶ Καραμαζώφ» τονίζεται τὸ βαθύτερο νόημα αὐτοῦ τοῦ πειρασμοῦ. Ἐκεῖ ὁ διάβολος, μὲ τὸ στόμα τοῦ μεγάλου ἱεροεξεταστῆ, προκαλεῖ τὸν Χριστὸ μὲ τὰ λόγια: «Κάνε αὐτές τίς πέτρες ψωμιά, καὶ ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα θὰ σέ ἀκολουθήσει σάν ἄβουλο κοπάδι. Γιὰ τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους τὸ δῶρο τῆς ἐλευθερίας, τοὺς εἶναι ἀνυπόφορο γιατί δημιουργεῖ εὐθύνες. Πάρε τους, λοιπὸν, τὴν ἐλευθερία, καὶ κάνε τους νὰ σέ ὑπακοῦνε τυφλὰ, χορταίνοντάς τους μὲ ψωμιά!». Ὁ Χριστὸς ὅμως, ἡ μόνη πηγὴ τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας, δὲν θέλησε νὰ ἀγοράσει τὴν ἐλευθερία μας μὲ ψωμιά. Καὶ τὸ θαῦμα, πού ἀναφέρεται στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιον, δὲν τὸ ἔκανε ὁ Χριστὸς, γιὰ νὰ μᾶς κάνει χορτασμένους μὲν, ἀλλῆλα ἄβουλους ὀπαδοὺς του. Μιά ζωὴ μόνο μὲ ψωμί καὶ χωρὶς ἐλευθερία δὲν ἔχει νόημα. Εἶναι ζωὴ ἀβίωτη.

Κατὶ τέτοιο ἔγραψαν σέ σύνθημά τους καὶ οἱ Γάλλοι φοιτητές, πού ξεσηκώθηκαν τὸν Μάη τοῦ 1968: «Ἀρνούμαστε ἓναν κόσμον, ὅπου ἡ βεβαιότητα ὅτι δὲν θὰ πεθάνουμε ἀπὸ τὴν πείνα, ἀνταρτήσεται μὲ ἀνία καὶ ἔλλειψη νοήματος τῆς ζωῆς». Πολλὴ ἀργότερα οἱ δικοὶ μας ἀναρχικοὶ τὸ μετέγραψαν σέ πέντε λέξεις: «Ἄδειες ζωές, γεμάτες σίς πιστωτικές!».

Τελικὰ ὁ θαυμαστός χορτασμός τῶν –τουλάχιστον– πεντακισχιλίων δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ προσφέρει μαγικὲς λύσεις σέ κοινωνικὰ προβλήματα. Πολλὴ

22 Ἰουλίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α΄ αἰ.).
Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ιδ΄ 14-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Ἰουλίου, Θ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ιδ΄ 22-34.

γρήγορα ἔγινε μιά τέτοια παρεξήγηση τοῦ θαύματος, καί ὁ Χριστός τήν κατήγγειλε μέ πολλή πικρία. Ὅταν μετά ἀπό λίγο τόν ἀναζητήσαν «πέραν τῆς θαλάσσης», τοὺς ὑποδέχθηκε μέ ἀφυπνιστική «ψυχρολουσία»: «Ψάχνετε νά με βρεῖτε, ὄχι ἐπειδή εἶδατε θαύματα –πού σᾶς ἔπεισαν ὅτι εἶμαι ὁ Μεσσίας–, ἀλλῆ γιατί φάγατε ἀπό τοὺς ἄρτους καί χορτάσατε· νά ἐργάζεσθε ὄχι γιά τήν τροφή πού κάνεται ἀλλῆ γιά τήν τροφή, πού μένει ἀφθαρτη καί σᾶς μεταγγίζει τήν αἰώνια ζωή». Χωρίς αὐτή «τήν βρῶσιν τήν μένουσαν» οἱ ζωές τῶν ἀνθρώπων θά εἶναι ἄδειες καί χωρίς νόημα, ἔστω κι ἂν οἱ πιστωτικές κάρτες εἶναι γεμάτες.

Ἀρχιμ. Β.Λ.

Ἀπό τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἀθηνᾶς Ντάσιου-Γιάννου

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ...

Εἰκονογράφηση: Ἀθηνᾶ Κοντογιάννη – (σχήμα 21,5X27 ἐκ., σελ. 40)

*«Τῆς ζωῆς μου βοηθέ, ἀγγελέ μου ἐσύ καλέ,
στά φτερά σου μέσα κλείσε με, τή ζωή μου φύλαξε.»*

Αὐτή τήν προσευχή συνήθιζε νά λέει στόν ἄγγελό της ἡ μικρή Μαριάννα, μέχρι πού... μεγάλωσε. Τότε, σταμάτησε νά προσεύχεται! Τί ἔκανε ὁ ἄγγελός της; Πῶς τήν βοήθησε; Γιατί ἀναγκάστηκε νά ταξιδέψει; Πῶς βοηθᾷ ὁ ἄγγελος ἕναν ἄνθρωπο πού δέν ζητᾷ τή βοήθειά του; Θά καταφέρει ἡ Μαριάννα νά ξαναβρεῖ τήν πίστη της στόν Θεό; Ὁ μικρός ἄγγελος ταξιδεύει σέ αὐτό τό βιβλίο καί δείχνει τή μεγάλη ἀγάπη καί τήν φροντίδα τῶν ἀγγέλων γιά κάθε χριστιανόπουλο, ὄχι μόνο ὅσο εἶναι μικρός, ἀλλά καί ὅταν μεγαλώσει...

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr